

UDGIVET AF 1STE BY TROPS 1STE PATRULJE

Redaktør: ESTRID OTT, Ribegade 3, 4. Kbhvn. Ø.

Nr. 2

Mandag den 1. April 1918

1918

VIL PIGESPEJDERNE HJÆLPE?

—•••—

Vintergækker og Erantis er snart forbi, der er Foraar i Luften. Nu er den Tid kommet, da vi maa tænke paa at gøre Nytte ude. Jeg har to Opgaver til jer, Opgaver, jeg venter, I vil tage op.

1. MEDICINALURTER

Vi maa i Aar lægge alle Kræfter i med Indsamling af Medicinalurter; i Aar skal der samles for Alvor. Jeg véd nok, enkelte Troppe gik saa mindelig og plukkede lidt hist og her i Fjor, men noget rigtigt blev det ikke til sidste Sommer. I Aar skal *alle* Troppe kappes som rasende om, hvem der vinde den Præmie, som jeg udsætter for den Patrulje, der 1. Oktober kan melde mig, den har samlet mest og tjent bedst paa Indsamlingen. I skal navnlig lægge jer efter følgende Planter:

Følgefod. Plukkes efter Afblostringen. Tag de store, hjerteformede Blade, der er filtrede paa Undersiden. Stilkene aftages. Findes paa daarlig Jord. Særlig Grøftekanter o. lign.

Perikum. Blomstrer Juli—August. Baade Blomster, Stængler og Blade tages. Tørres let ved at binde Planterne i Knipper og hænge dem op. Vokser ved Vejkanten, Jordvold og Kratskove.

Kamillablomster. Husk, der findes to

Arter. Den ene har en stærk krydret Duft. Det er den, der anvendes. Den anden er lugtløs. Blomstrer Juni—Juli. Tag kun Blomsterkurvene, undgaa det grønne. Den findes ofte i Sæden (gaa ikke derind uden Forlov!), ved Veje og i Omegnen af Byer.

Malurt. Den afskæres og behandles som Perikum. Vokser særlig paa Bornholm og Lolland.

Melbærris. Ligner Tyttebær, saa pas paa! Tag de læderagtige Blade.

Blaabær. Selvfølgelig kun Bærrerne.

Hyldeblomster og -bær. Vokser næsten udelukkende i Haver. Tilladelse til Plukningen maa først indhentes.

Foruden de nævnte Planter er der flere, der er lige saa anvendelige. I gør klogest i at faa Besked af jeres Aftager om, hvilke I bør plukke. En Aftager bør I altid sikre jer, inden I begynder Indsamlingen. Han véd sikkert, hvilke Planter der er størst Brug for. Aftal ogsaa Prisen.

Husk:

1. Behandl alle Planter med Omhu, tag altid gode og friske Eksemplarer.
2. Gaa *aldrig* ind paa privat Grund uden Tilladelse.
3. Søg at tørre alle Planter meget omhyggeligt.
4. Læg Planterne i tynde Lag og vend dem mindst en Gang om Dagen.

Aftagere er Apotekerne og f. Eks. A/S Dansk Drogeindustri, Haslev.

At høste Nælder er et Arbejde, der baade er for svært og for haardt for jer, men I kan udmærket godt være med til

2. KARTOFFELDYRKNING

Meld jer hos jeres Bys eller Kommunes Ernæringsraad og bed om Lov til at faa anvist et Sted, hvor I kan hjælpe. Jeg udsætter en Præmie til den Patrulje, der til Efteraaret kan melde mig, at den har høstet flest Kartoffler.

Lad mig se et godt Resultat overalt. Husk, det er for jeres Land, I skal arbejde. Jeres Hjælp kan maaske gøre sit til, at vi næste Aar ikke kommer til at mangle de Fornødenheder, hele Landets Befolkning trænger til. Giv ikke tabt, fordi Arbejdet maaske en Gang imellem er lidt svært, eller fordi der er noget andet, der er „mægtigt“ morsomt, og som I saa „skrækkelig“ gerne vil være med til.

Nej! Giv aldrig tabt — en god Samvittighed venter jer, naar I har gjort jeres Pligt: en god Gerning.

Jeres Chef.

TIL DIG, SPEJDER!

—•—•—

Vi blev enige om sidst, at vi burde skærpe Fordringerne til Duelighedstegnene, at der var mere Ære ved at faa et Mærke, som man havde arbejdet strengt for at faa, end at faa det stukket lige i Haanden uden i mindste Made at være blevet „følt paa Tænderne“.

Jeg tænker navnlig paa Samaritermærket.

Det er et stort Ansvar at give det Mærke, og det stiller store Fordringer til den Spejder, der har det.

Det er ikke nok, at du véd, hvordan en Forbinding skal ligge, hvordan et Benbrud skal behandles, eller hvordan man laver en Nødbaare; men Meningen er, at du i en given Situation skal forstaa at be-

nytte dine specielle Kundskaber, at du med andre Ord skal kunne klare dig flinkt og fikst, naar du stilles over for et Tilfælde, der kræver din Hjælp.

Hvad jeg forstaaer ved flinkt og fikst, vil du se af nedenstaaende:

1ste By-Trop var paa Øvelse Søndag den 10. Marts og blev paa Hjemturen stillet over for et „Tilfælde“, som den gjorde Rede for samme Dag i følgende Rapport:

„Troppen var efter Øvelsen samlet paa Strandbredden ved Strandmøllekroen. Efter nogen Tids Forløb kom en Direktør D. og Frue med tre Smaapiger i Alderen 6—10. Børnene legede i Sandet og gravede med deres Spader. Pludselig hørte vi et Skrig og saa det yngste af Børnene falde. Moderen, der stod tæt ved, kom først til Stedet og løftede Barnet op, og Tropsassistenten raabte, da hun saa, hvad der var sket: „Vat, Vat!“

Barnet havde faaet en meget dyb Flænge, ca. 7 Centimeter lang, et Par Centimeter over det højre Knæ. Blodet styrtede ud (Blodaareblødning), og Knæskallen var blottet. Troppen har altid Forbindstoffer med sig, saa det var en let Sag at skaffe Vat til Veje.

Barnet blev lagt paa Jorden paa fiere Vindjakker og Trojer, en Spejder lagde Patientens Hoved i sit Skød og beroligede hende samtidig med, at hun sørgede for, at Patienten ikke fik Saaret at se. En Spejder støttede Benet over og under Knæet, medens Strømpen blev trukket af og Saaret rensset med Vat.

Imidlertid havde Faderen telefoneret til en Læge og efter en Vogn; men Lægen var ikke hjemme. Han bad da en Spejder skaffe en Læge, og Spejderen skyndte sig af Sted. Saa saare hun kom ud paa Vejen, saa hun en Dame komme trækkende med en Cykle, som Spejderen bad om at maatte laane.

Hun henvendte sig forgæves til to Læger; endelig lykkedes det hende at faa fat i en Dr. X. i Taarbæk. Han fik Besked om Ulykkestilfældet og lovede at tage til

Barnets Hjem og behandle hende der, naar hun ankom.

Efter at Saaret var rensat, blev der lagt Kompres, Vat og Forbinding paa det, og Patienten blev lagt paa en improviseret Baare: Et Fodbræt fra en Bænk, polstret med Vindjakker, Tørklæder og Rygsække. Hun blev transporteret op ad en Skraaning og løftet ind i den ventende Automobil, hvori Moderen, Tropsassistenten og to Hellerup-Spejdere, der af den cyklende Spejder havde hørt om Ulykkestilfældet og straks var kommet til for at hjælpe, tog Plads og kørte til Barnets Hjem.

Da vi spurgte Lægen, om vi havde baaret os rigtig ad, svarede han: „Det tror jeg nok.“ Han mente, Saaret var *meget* farligt og frygtede, at Knæskallen var knust. Spejderne holdt paa Barnet, medens det blev behandlet.

— Saa saare Patienten var kørt bort, sørgede Tropsføreren for at faa Lejrpladsen ryddet, og Spejderne fandt Børnens Spader og den enes Hat. Disse Ting blev afleveret i Hjemmet. Det lykkedes ikke at konstatere, hvorledes Ulykken var sket. Noget taler for, at Barnet kan have skaaret sig paa et Glasskaar (Spejderne fandt en knust Flaske paa Stedet), andet taler for, at hun har skaaret sig paa sin Skovl. Dog fandtes der ikke Blod hverken paa Flasken eller paa Skovlen. —

Uheldet skete Kl. 12.30; Barnet var i sit Hjem i Taarbæk cirka 1.15. —

Indrøm, at det var pænt klaret helt igennem og tænk over, om *du* vilde være i Stand til at handle lige saa sikkert og koldblodigt.

Se, for at du nu skal kunne klare saa godt for dig, er det nødvendigt, at du i Tankerne Gang paa Gang har gennemgaaet, hvorledes du vil optræde i et eller andet givet Tilfælde. For selv om du har gode Kundskaber, er det ikke givet, at du forstaar at *benytte* disse Kundskaber, derfor maa du øves i at handle, i at finde en Løsning ved, at din Patrulje- eller

Tropsfører stiller dig over for en „lavel“ Situation, der kræver Handling, ikke Ord.

I næste Nummer skal jeg komme nærmere ind paa saadanne Prøver og give et Par Eksempler paa „lavede“ Situationer.

I. Dalhoff-Nielsen.

PJEVS

—•—•—

De havde lagt Mærke til hende den første Dag i Skolen.

Hun var spinkel med et Par store, forskrækkede Øjne, der for hjælpeløst og forskræmt rundt i Klassen og snart hæftede sig paa én, saa paa en anden af Kameraterne som for at bede om Beskyttelse.

Russie fik straks Medlidenhed med hende. Hele den første Time havde hun ikke Øjnene fra hendes Ansigt; og i det følgende Frikvarter sluttede de to det Ven-skab, der nu havde varet i 6 Aar.

„Hun“ hed egentlig Anna Lise; men havde Skolen nogen Sinde kendt dette Navn, havde den i hvert Fald hurtigt glemt det.

Pjevs kaldtes hun — aldrig andet — baade af Lærere og Elever, ja — selv i Protokollen stod hun under dette Navn, som Marta den første Dag havde brugt om hende.

„Jeg tør næsten ikke tale højt, naar det lille Pjevs er til Stede.“ havde Marta sagt, „jeg har hele Tiden paa Fornemmel-sen, at hun ikke kan taale det.

Har I lagt Mærke til hendes Øjne?

Jeg tror mindst, hun blinker tyve Gange i Minuttet, og saa er hun saa bleg og spinkel; blot hun faar nok at spise.“

Denne Frygt var aldeles ikke ubegrundet, for Pjevs's Fa'r ejede kun en ganske lille Husmandslod en Mils Vej fra Købstadsskolen, og Pjevs havde fire Søskende, af hvilke den ældste kun var 14 Aar, saa der var mange Munde at mætte dagligt.

Russie havde straks gjort sig til Ene-

hersker i Klassen, ingen vovede at sætte sig op imod hende, og ingen vovede at drille Pjevs, der var under Russies Beskyttelse.

Pjevs havde svært ved at følge med i Skolen. Hun kunde læse og læse, saa meget, hun vilde, lige lidt begreb hun af Lektierne.

Gerne havde hun siddet over Skolebøgerne, fra hun kom hjem, til hun skulde i Seng, men hun havde jo ogsaa andre Pligter; hun maatte passe sine smaa Søsken, de og hjælpe sin Mo'r, og havde Russie ikke nu og da givet hende en Haandsrækning med Lektier og Opgaver, var det gaaet helt galt.

Klassen var i Oprør. Russie havde inviteret alle sine Kamerater hjem til sig til Møde.

Hun vilde holde en Tale for dem, sagde hun, men om hvad? Ja — det var der ingen, der anede.

Man gættede paa de utroligste Ting, søgte at faa noget ud af Pjevs, men ikke en Gang hun kendte noget til Sagen, saa der var intet andet at gøre end at slaa sig til Ro og foreløbig afvente Begivenhedernes Gang.

Endelig oprandt Dagen, da Mødet skulde holdes.

Hele Klassen var mødt og sad i Lag i Russies lille Værelse.

Det var baade med Nysgerrighed og Mistillid, at Pigebørnene hørte Begyndelsen af Talen, men efterhaanden som Russie udviklede sine Planer, lod de sig rive med af hendes Begejstring, deres Mistillid forsvandt, deres Øjne straaledede, de følte sig alle som én overbevist om, at hun havde Ret.

I et Hjørne sad Pjevs og lyttede. Hun blinkede med Øjnene mere end nogen Sinde før, samtidigt med, at hun drejede sit Lommetørklæde om sin Finger — rundt og rundt — ustandseligt, snart hurtigt, saa ganske langsomt.

Hvor var alt det, Russie sagde, glimrende, hun vilde gøre alle Kameraterne

til Spejdere; nu læste hun op af en Bog om Spejdernes Ideal og Formaal. Og alle de Historier, hun kunde, om Spejdere, der havde udmærket sig — det var vidunderligt at høre paa. —

Pjevs fik Taarer i Øjnene af Stolt-hed over, at hun var Russies Veninde, for Russie var nu fænomenal.

„Kamerater,“ sluttede Russie sin Tale, „de af jer, der har Mod til at være med, kan henvende sig til mig om en Uge, men husk: først om en Uge; I maa have Tid til at tænke Sagen igennem, inden I melder jer, husk paa: vi vil faa meget at kæmpe imod — blot det at faa Forældrenes Samtykke vil være vanskeligt. —

Min Kusine i Kjøbenhavn, der er Spejder, skriver, at hun ikke kan færdes paa Gaden i Uniform, uden det regner ned over hende med Spottegloser. „Spegesild“, „Spejderskraa“ o. s. v., raaber Folk efter hende; men det er saa herligt at være Spejder, siger hun, at man slet ikke bryder sig om den Slags. Naar man er Spejder, maa man være parat til at ofre alt, alt! Selv — selv,“ Russie følte Trang til rigtig at rive Kameraterne med, til at imponere dem: „selv Livet,“ sluttede hun og slog ud med Haanden, „jeg véd, jeg tør.“

De sidste Ord fik alle Pjevs's Luftkasteller til at ramle sammen. Sæt Folk raabte Spegesild efter hende paa Gaden, pegede Fingre ad hende eller lo hende ud — aah nej, hun vovede næsten ikke at tænke derpaa.

Hvad vilde hun gøre i et saadant Tilfælde?

Løbe, løbe fra det hele. Ja, det var hun sikker paa, hun vilde, hun turde ikke vove noget, kunde ikke en Gang staa for Latter, og hun bøjede Hovedet og græd, græd over sin egen Svaghed og Fejghed. Aah Gud — hvorfor var hun dog saa bange, naar Russie og alle de andre — selv Livet vilde de ofre, hvor maatte det være dejligt at være modig.

Kameraterne var begejstrede, de tryk-

kede Russie i Haanden og tiggede og bad hende om at tage imod Indmeldelse straks, men hun var ubønhørlig, før om en Uge vilde hun ikke tage mod Svar.

Nu vendte Russie sig mod Pjevs.

„Naa Pjevs, hvad synes du saa om mit Foredrag?“ spurgte hun.

„Det var vidunderligt,“ svarede Pjevs — Taarerne trillede ned ad hendes Kinder, „men — men — jeg tør ikke være Spejder,“ og hun begravede Ansigtet i sine Hænder.

Der var gaaet et Aar siden hin mindeværdige Aften hos Russie. 8 af hendes Kamerater havde meldt sig Ugen efter, og de havde dannet en Patrulje, der allerede havde udmærket sig ved flere Lejligheder.

I Aften holdt de Fødselsdagsgilde og drøftede det forløbne Aar.

„Kan du huske,“ „ja, kan du huske,“ lød det ustandseligt.

„Det er alligevel kedeligt, at Pjevs ikke turde være med,“ sukkede Russie, „det er saa underligt, at hun ikke er her i Aften, og desuden — det havde været vældigt sundt for hende at være Spejder.“

„Ja, nu sidder hun nok og ærgrer sig hjemme,“ bemærkede Marta.

„Ærgrer sig, nej, du kan tro, hun har andet at tænke paa,“ svarede Russie. „Hendes Mo'r er jo i København med Aage, der skal ha' Plads derinde, og hendes andre Søskende er anbragt her i Byen hos Tanten; jeg begriber ikke, at Pjevs kan overkomme at passe baade Faderen og Huset og saa alligevel gaa i Skole.“

Naa, heldigvis kommer Moderen tilbage i Morgen.

Jeg er for Resten helt ked af, at jeg ikke kan besøge hende i Aften, for hun fortalte mig i Skolen, at hendes Fa'r havde været temmelig daarlig, da hun gik i Morges, han klagede over Smerter i Rygen og hostede stærkt.“

„Aah, det er saamænd ikke ret slemt,“ men'e Thora, „det er da ikke underligt, hvis han faar en Generalforkølelse, naar

han gaar ud i den Frost uden Spor af Overtøj.“

Men det var slemt, og ud paa Aftenen blev det værre.

Pjevs vidste ikke sine levende Raad. Hver Gang Faderen hostede, foer hun sammen, og naar han klagede, blev hun ganske ude af sig selv af Sorg over sin Hjælpeløshed.

Blot Russie eller en af de andre Spejdere havde været her, de vidste nok, hvorledes Faderen skulde behandles, de havde jo gaaet til Samariterkursus.

Nu hostede han igen. Værre end nogen Sinde før. Pjevs stak Fingrene i Ørene. Hun kunde ikke holde ud at høre denne Hosten, den gik hende gennem Marv og Ben; hvor var det forfærdeligt ikke at kunne hjælpe.

Hvad vilde Russie have gjort i et saadant Tilfælde? Mon hun ikke var løbet efter Lægen? Men i dette Vejr og paa denne Tid.

Hun saa paa Uret. Klokken var halv tolv, saa aabnede hun forsigtigt Døren til den lille Have og kiggede ud.

Sneen piskede hende ind i Ansigtet. et Vindstød greb fat i Døren og smækkede den i med et Brag. Faderen, der netop var slumret ind, vaagnede med et Sæt og gav sig til at klage.

Ilden var gaaet ud, der var isnende koldt i Stuen.

„Er du oppe endnu, Pjevs?“ spurgte han.

„Ja, Fa'r,“ svarede hun.

„Gaa hellere i Seng, du kan jo dog ikke hjælpe.“

Men Pjevs gik ikke i Seng, det turde hun ikke.

Hun svøb'e sig ind i et Tæppe og satte sig i den store Lænestol; hele Natten vilde hun vaage hos Faderen.

Pludselig foer hun op med et Sæt, hun havde altsaa alligevel sovet.

Faderen havde sat sig over Ende i Sengen. Han hostede, som skulde hans Bryst sprænges, han blev ganske rød i Hovedet og hev efter Vejret.

„Aa, Fa'r, lille Fa'r, hvad skal jeg dog gøre.“ hulkede hun.

Som en Lyn før den Tanke gennem hendes Hoved: Sæt han' dode. Nej, nej, det *maatte* ikke ske, hendes Fa'r *maatte* ikke dø, hvad vilde Moderen saa sige? Pjevs havde jo netop lovet at passe saa godt paa ham.

„Mo'r, Mo'r, hvorfor er du dog rejst?“ klagede hun, „jeg véd ikke, hvad jeg skal gøre.“

Hun kunde ikke udholde at se Faderens lidende Ansigt.

„Lille Fa'r,“ hviskede hun, idet hun højede sig over ham, „nu henter jeg Lægen,“ og hun kyssede ham let paa Panden og skyndte sig ud af Døren, inden hun fik Tid at svare.

Klokken var 5, men det var endnu ganske mørkt. Hun var løbet uden, at tage Overtøj paa, men opdagede det først, da hun var naaet flere Kilometer frem. Hun turde ikke løbe tilbage, her var ingen Tid at spille.

Hun var ganske sanseløs af Skræk og Kulde. Vinden var lige imod hende, og Sneen blændede hende fuldstændig.

Nu *maatte* hun da snart være i Landsbyen eller — maaske var hun løbet vild.

Hvordan var det nu? Hun samlede sine Tanker. Var der ikke Telefonpæle langs Landevejen? Jo, der var, nu huskede hun det ganske tydeligt. Men hun havde ingen set i den sidste Tid, saa *var* hun altsaa løbet vild. Men hun *vilde* finde Landsbyen, hvor Doktoren boede, det gjaldt jo Faderens Liv, og videre løb hun.

Hun kom i Tanke om en Sang hun havde hørt Spejderne synge.

„Aldrig giv tabt.“ hed den. Hun prøvede at finde Ordene, men kunde ikke komme paa dem.

Pludselig huskede hun Russies Ord: „Man maa vove alt, selv Livet.“ i det samme snublede hun og faldt, hun følte en vanvittig Smerte i det ene Ben og kunde ikke rejse sig.

Mon Russie vilde være stolt over hen-

de, naar hun fik at vide, at hun havde hentet Lægen, for selv om det ikke var at vove Livet, saa Det blev sort for hendes Øjne, alt svirrede rundt, og hun tabte Bevidstheden.

— — —

Russie vaagnede tidlig næste Morgen. Hendes første Tanke gjaldt Pjevs.

„Stakkels Pjevs! Hvorledes kom hun mon i Skole i det Vejr?“

Russie så paa sit Ur. Klokken var 7. Klokken 9 skulde hun være i Skole.

Pjevs vilde sikkert blive glad, hvis Russie gik hende i Møde med sin Kælk.

Hun vilde tage et tykt Tæppe med — Pjevs's Overtøj var saa tyndt. — Russie regnede ud, at naar hun skyndte sig i Tøjet, kunde hun naa over Halvvejen, hun fik jo Medvind.

En halv Time senere vandrede hun ud af Byen trækkende sin Kælk efter sig. Da hun havde gaaet et Kvarters Tid, gav hun sig til at løbe for at holde Varmen.

Hun væddede med sig selv om, hvor langt hun kunde naa.

Pjevs gik altid hjemme fra Klokken halv otte, hun havde Modvind og var ikke rask i Vendingen; Russie bestemte sig til at naa 5-Kilometerstenen inden Pjevs.

Hver Gang Vejen drejede, ventede Russie at se Pjevs mojsommelig kæmpende sig frem mod Vinden, men der kom ingen Pjevs.

5-Kilometerstenen var naaet. Hurra! Naar hun skulde være ganske ærlig, havde hun ikke troet, det var lykkedes hende. Det var i Grunden besynderligt, at hun endnu ikke havde mødt Pjevs. Pjevs, der *aldrig* var kommet for sent i Skole. — I Dag kunde hun da ikke undgaa det. —

Den manglede 5 Minutter i halv ni. Blot der ikke var hændet Pjevs noget alvorligt. Hun kunde jo være blevet syg, Russie tænkte sig om.

Var det ansvarligt at fortsætte, eller burde hun vende om og gaa i Skole. Hun kom alligevel for sent.

Nej, hun *maatte* fortsætte, turde ikke vende om, for hun havde forviset sig om Pjevs's Tilstand.

Nu stod hun uden for det lille Hus. Hun bankede forsigtigt paa — ingen svarrede — saa nok en Gang — lidt haardere — atter intet Svar, hun greb fat i Haandtaget, Døren var ulaaset, hun aabnede den og traadte ind.

Hun hørte en ru Hosten efterfulgt af en sagte Stønnen fra det tilstødende Værelse.

En bange Anelse greb hende. Hun fór ind i Soveværelset uden at give sig Tid til at banke paa. Her laa Pjevs's Fær.

„Hvor er Pjevs?“ spurgte hun saa behersket som muligt.

„Har du ikke set hende, Russie?“ Faderens Stemme skælvede af Angst. „Hun løb efter Lægen, og — hun er ikke kommet tilbage endnu.“

Et nyt Hosteanfald overvældede ham, han kunde ikke faa et Ord frem.

Russie forstod, at der ikke var et Minut at spille.

Hun stod her alene med en dødssyg Mand. Der var en halv Mil til det nærmeste Hus, hvor der heldigvis var Telefon.

Pjevs var rimeligvis gaaet vild i Kulden, hun *maatte* findes hurtigst muligt.

Hvorledes skulde Sagen gribes an?

Spejdere! Her er en Opgave for jer. Hvorledes Historien kommer til at ende afhænger udelukkende af jer.

Sæt jer i Russies Sted og vis, I kan handle.

Den bedste Slutning paa Forællingen honoreres med 5 Kr.

— Løsningen skal indsendes inden den 18. April til Estrid Ott, Ribegade 3. 4., København Ø.

PATRULJESYSTEM FOR PIGESPEJDERE

af

Miss Agatha Blyth,

Præsident for Pigespejder-Førernes Lærerskole.
Paa Dansk ved Fru Signe Krag.

—•—•—

(For'sat).

Saadan en Patrulje kan specialisere i 1ste Klasses Spejderarbejde, i Lejrorganisation, i Administration af Trop og Patrulje og alle udendørs Øvelser i den Hensigt, at Patruljens Spejdere senere bedre er i Stand til at ordne og føre deres egen Patrulje. Det er ogsaa vigtigt, at Patruljeføreren véd, at hun ikke alene uddannes til en dygtigere Patruljefører, men at hendes Uddannelse ogsaa foretages med Henblik paa, at hun en Gang med Tiden kan opnaa at blive Tropsfører.

3. Kapitel.

Hvorledes kan en Fører føre?

Ofte siger en Tropsfører: „Jeg har udnævnt mine Patruljeførere, som Chefen ønsker, men de kan kun føre deres Patruljer teoretisk. I Praksis maa jeg selv tage fat.“

Svaret til dette er: Det er enhver Tropsførers vigtigste Arbejde at sørge for, at hendes Patruljeførere er egnede til at føre deres Patruljer. Man siger: Kundskab er Magt, og dette gælder især, naar det drejer sig om Pigebørn. En Bogorm indgyder ikke synderlig Respekt — snarere de modsatte — hvorimod en Pige, der har større Kendskab end sine Jævnaldrende til den almindelige Organisation og véd, hvorledes Sagens praktiske Side skal gribes an, har alle mulige Betingelser for at blive foretrukket.

Lad denne Pige blive Fører, hvis det er muligt, for Kendskabet til at føre erhverves ved Erfaring og ikke gennem Bøgerne.

4. Kapitel.

Naar skal en Patruljefører føre sin Patrulje?

Svaret er simpelt: — Altid. I Legen

er hun Anfører. Over Arbejdet har hun Overopsyn og vejleder Spejderne saa ofte som muligt. Det er hende, der leder Patruljen, hvis denne deltager i Patruljekonkurrencer, og det er hende, der fører Patruljens Protokoller. Hun fører nøje Regnskab med, at Patruljens Medlemmer altid giver Møde, at de retter sig efter Sundhedslæren, og at de stadig træner i Spejderfærdighederne. Desuden skal hun føre Patruljedagbog over alle Øvelser og Ture.

Hun maa søge at give Spejderne Sans og Interesse for Naturen. Naar hun færdes med dem i Mark og Skov, bør hun aldrig undlade at spørge dem ud om Planter og Dyr: undertiden bør hun tage dem med paa Botaniserture i Skove og Enge, i Parker og Haver. Spejderne skal saa efter Naturen tegne Skitser af Blømssterne.

Hun maa lære dem altid at være hjælpsomme, og hun maa forklare dem, at det ikke er nok, at de viser sig hjælpsomme mod Fremmede, nej, først og fremmest maa de hjælpe i deres Hjem — hvad enkelte Spejdere undertiden synes at glemme. — Til enkelte Møder — f. Eks. naar Patruljen overStopning og Lapning — kan hun læse højt for dem af Spejderbøger og -blade, eller hun kan tale til Spejderne om Spejderbevægelsens Idealer eller fortælle dem om store Kvinder og Mænd og vise, hvorledes man kun ved Udholdenhed kan naa sit Maal.

5. Kapitel.

En Patruljeførers Privilegier.

Ved at give Patruljeføreren og Korporalen særlige Forrettigheder er man i Stand til at gøre det lettere for dem at hævde deres Autoritet over for deres Patrulje. Vi har allerede omtalt Privilegiet at eje et Bibliotek og at øve ubetinget Førerskab i alle Sager vedrørende Patruljens Administration. Det kan være til Nytte at omtale endnu et Par Maader, paa hvilke Patruljeføreren og Korporalens Stilling over for Patruljen gøres denne indlysende.

Tropsføreren bør have en Aften, paa hvilken hun kan holde Møde med sine Førere, et saakaldt Førermøde. Mødet kan afholdes en Gang ugentlig, en Gang maanedlig eller en Gang hvert Kvartal. To eller flere Troppe kan forene sig i denne Hensigt.

Ved disse Møder skal Tropsføreren give sine Patruljeførere og Korporaler Instrukser og Vejledning. Patruljeførerne kan fremlægge Forslag om Ændring i Administrationen osv., de skal aflægge Beretning om Øvelsernes Gang i deres Patruljer, fremvise deres Protokoller og fremhæve de af Patruljens Spejdere, der har gjort sig særlig fortjent hertil, saa at Tropsføreren kan holde Øje med disse Spejdere og benytte dem som Førere, naar Lejlighed gives.

Enkelte af disse Aftener kan benyttes til Foredrag.

En udlært Hospitalssygeplejerske kan f. Eks. fortælle om Sygepleje, en dygtig Husmoder om Madlavning, eller der kan holdes Foredrag om Korttegning, Sporing, Opmaaling osv.

Ja, der er ingen Grænser for det Antal af nyttige og lærerige Anvisninger, der kan gives Førerne, som saa bagefter kan delagtiggøre deres Patruljer i de forskellige Emner.

En videre Udvikling af denne Tanke er foretaget i nogle engelske Byer af Drengespejdere. F. Eks. har flere Troppe i London sluttet sig sammen om at holde Kvartalsmøder for Patruljeførere og Korporaler.

Gennemsnitsbesøget er 50 Drenge. Emnerne vælges med Hensyn'tagen til de Forslag, der er stillet af Patruljeførerne.

Foredragene efterfølges af Spørgsmaal og livlig Diskussion.

En Tropsfører optræder som Dirigent, medens en Patruljefører er Sekretær.

Han skriver Referat, som han ved Mødets Slutning læser højt. Desuden sender han Meddelelse om den næste Sammenkomst til de forskellige Troppe.

I velorganiserede Drengetroppe, der

har nogle Aars Grundlag, har man fundet det heldigt at arrangere særlige week-end Lejre for Førerne og Korporalerne. Mange nyttige Anvisninger kan gives ad denne Vej.

(Fortsættes).

DIVISIONS- SAMMENKOMSTER

—•—•—•—

For at fremme Kameratskabet mellem Spejderne har Københavns Division arrangeret en Række Foredrag i Divisions-lokalet.

Alle Spejdere kan tale, baade Menige og Patruljeførere, Assistenten og Tropsførere.

Efter Foredragene er der Diskussion, hvori alle Spejderne ligeledes kan deltage, og man diskuterer ikke alene Aftenens Emne: Foredraget, nej, det staar enhver Spejder frit at komme med Forslag angaaende Divisionens Organisation o. s. v., eller at kritisere en eller anden Forordning; Mødet slutter i Reglen med Sang.

Disse Aftener, der afholdes én Gang maanedligt, synes at gøre stor Lykke.

Foredragene indledes af Aase Horn-Lassen, der talte om:

Chancerne for Sommerlejr i Aar.

Lejr, ja, det er det, vi alle taler om og i vort stille Sind haaber at faa til Sommer. Man har jo Lov til at haabe, men i dette Tilfælde tror jeg, der er meget lille Chance for, at vort Ønske bliver opfyldt. En af de bedste Maader, hvorpaa en Sommeretur i Aar kan gennemføres, er ved at arrangere Vandrelejre paa 8—10 Spejdere. Den største Vanskelighed er nemlig Provianten, som det vil være svært at skaffe til en Standlejrs mange Deltagere. Mange af de Fødemidler, som vi plejer at faa i Lejren, er ikke til at skaffe i Aar. Der kan nævnes Havregryn, som kun kan faas mod Recept, Margarine og fersk Flæsk,

som nu for Tiden slet ikke er til at opdrive her i København. Desuden er alting blevet mere end dobbelt saa dyrt. Cacao f. Eks. koster 8 Kr. pr. Kilo, Mælk koster 40 Øre pr. Liter. Og saa er der Kortene! Allerede i Fjor i Lejren var det svært at faa de medbragte Kort til at slaa til, og Mødrene vil ikke af med flere. I Aar skal man endog have Kort til mange flere Ting end i Fjor. — Men de smaa Vandrelejre kan udmærket gennemføres. Man maa i Forvejen skaffe sig Kvarterer, da man ikke med Pigeboern kan slaa Lejr paa tilfældige Steder. Man maa skaffe sig Nattelogi paa Lofter eller i Lader, da de færreste Troppe har Telte. Hver Spejder sørger for sin egen Forplejning. I 1ste Frederiksberg Trop er der allerede planlagt en Tur i Nørrejylland. Det skal være en Cykletur, men kun som en Fornøjelsestur for at lære Jylland at kende. Der kommer til at deltage 2 Tropsførere, 2 Assistenten, 1 Adjudant og 1 Patruljefører. Vi har Kvarter de fleste Steder i Lader eller paa Lofter. Vi starter fra Aarhus, hvor vi skal være Aarhusspejdernes Gæster. En af Aarhus Trops Assistenten skal deltage i Turen. Hun er gammel Frederiksberg-Spejder. Fra Aarhus gaar Turen til Silkeborg, Viborg, Randers, Aalborg, Lønstrup, Tversted, Skagen, Frederikshavn og Aalborg, hvorfra vi sejler hjem til København. Hele Turen kommer til at vare 14 Dage og vil koste ca. 50 Kr. pr. Spejder — iberegnet Rejse til og fra Jylland. Hele Bagagen kommer til at bestaa af én Rygsæk pr. Spejder, og kun lige det allernødvendigste tages med. Vor længste Dagskørsel bliver fra Randers til Aalborg, hvor der er 9½ Mil, saa det er jo ikke noget at tale om. Det bliver som sagt kun en „Luksustur“, men vi vil se alt, hvad der er at se paa Vejen, saasom Himmelbjerget, Viborg Domkirke, Ræbild Bakker og Raabjerg Miler. Selvfølgelig kan en saadan Tur gøres paa mange andre Maader. Dette er altsaa, som vi har tænkt os den. Nogle vil maaske foretrække at gaa, hvad der jo ogsaa har sin Charme. De Troppe, der

ikke mener at kunne tage i Lejr i Sommerferien, kan jo i Stedet nu i Foraars-tiden tage i week-end Lejre fra Lørdag til Mandag med en 8—10 Spejdere ad Gangen. Saa kan efterhaanden alle Trop-pens Spejdere komme med. Hver sørger saa for sin Forplejning. Men som sagt, de store Standlejer paa over 25 Spejdere tror jeg, det i Aar er umuligt at arrangere. Det er jo ogsaa morsomt at forsøge en Vandrelejr. Saa vidt mig bekendt er der endnu ikke mange Piger, der har prøvet det. Saa det bliver jo interessant at se, hvordan de kan klare sig. Og de, der ikke kan komme med, maa glæde sig til Sammenkomsterne til Vinter, hvor de andre fortæller om deres Oplevelser. Og saa haaber vi paa bedre Tider til næste Aar. Som sagt, man har Lov til at haabe!

BASAR

Kjøbenhavn Division afholder i Aar som i Fjor Basar den 21. April i Nimbs Lokaler.

Alle Spejdere og passive Medlemmer har gratis Adgang, de første i Uniform, de sidste mod at forevise Medlemskort.

Ved Basaren vil de Arbejder, de forskellige Patruljer har lavet i Aarets Løb, blive solgt.

Der er udsat en Præmie til den Patrulje, der har lavet flest Arbejder.

Bedømmelsen foregaar paa den Maade, at hver Trop Lørdag den 13. April Kl. 3½ sender den Patrulje, der har udført mest Arbejde i Troppen, op paa Divisionskontoret, hvor den endelige Bedømmelse vil blive foretaget.

Divisionens 5 Troppe vil underholde Gæsterne med forskellige Numre.

Overskudet gaar til Divisionen, saa enhver Spejder bør møde.

LANDET OVER

Redigeret af *Elisabeth Høygaard-Nielsen*,
Carl Johansg. 6. Kbhvn.

KJØBENHAVNS DIVISION

Frk. Astrid Christensen er udnævnt til Tropsfører for 1. Hvidegaard. Frk. R. Herreberg er udnævnt til Assistent i 1. Frederiksberg.

Paa Vej til og fra Moderne maa Pige-spejderne kun gaa 2—3 Stykker i Række for ikke at spærre Færdslen.

I Konkurrencen om den bedste Pige-spejder har Elisabeth Høygaard-Nielsen, 1. By-Trops 1. Patrulje, vundet Vandrepræmien 2. Gang.

1. By: Under Tropsturen den 10. Marts ydede Troppen sin Hjælp ved et Ulykkestilfælde ved Strandmøllen.

Ved Divisionsmobiliseringen den 17. Marts var de 12 hurtigste Spejdere alle af By-Trop.

Troppen har i Løbet af 14 Dage tegnet 100 passive Medlemmer.

Som fast „good turn“ kører 1. Patrulje to Gange ugentlig en ældre Dame i Rullestol.

1. Frederiksberg: Troppen har haft Eksamensture og Spøringsøvelser. Den har i Sinde at oprette en Rekrutpatrulje.

1. Hellerup: Frk. Sonja Witzansky er afgaaet som Tropsfører den 1. Marts. Troppen har staaet Æresvag ved den afgaaede Tropsførers Bryllup i Hellerup Kirke. Der er afholdt en Forfølgelsesøvelse i Dyrehaven.

1. Østerbro: Troppen har haft sine sædvanlige Ture og Moder. Desuden er afholdt en Tropsalarmering. De to første Spejdere mødte paa 11 Min., den sidste paa 45 Min.

JYLLANDS DIVISION

1. Nykøbing Mors: Troppen tæller 13 Spejdere, der alle er Rekrutter og snart skal tage 2. Klasses Prøve. Den har som „good turn“ paataget sig at samle Kvas i Skovene. For Øjeblikket lægges særlig Vægt paa Samaritergerning.

1. Silkeborg: Troppen tæller 18 Spejdere, fordelt i 2 Patruljer. 12 af Spejderne har taget 2. Klasses Prøven. Resten træner til Rekrutprøven. Frk. E. Andersen

har som Tropsfører overtaget Ledelsen af Troppen fra 7. Marts.

SJÆLLANDS DIVISION

1. Faaborg: Troppen tæller 21 Spejdere, fordelt i 3 Patruljer. De fleste er 2. Klasses Spejdere. Alle har lært Morsealfabetet.

1. Holte: Troppen tæller 2 Patruljer med ialt 17 Spejdere. Deraf uddannes 2 til Patruljeførere og 2 til Korporaler. Der arbejdes til 2. Klasses Prøven, og der trænes i Samaritergerning. Tropsføreren underviser hver Patrulje 1 Time om Ugen, foruden afholdes Patruljemøde 1 Gang ugentlig.

1. Odense: Troppen er dannet i September 1917 med 18 raske Piger, fordelt i 3 Patruljer. Nu tæller Troppen 33 Spejdere. 28 Spejdere har taget Rekrutprøven og er snart 2. Klasses Spejdere. Der skal udnævnes 3 Korporaler; hele Troppen konkurrerer.

1. Nykøbing Falster: Troppen har hver Lørdag Møde hos Tropsføreren. Dr. Mørkeberg underviser Spejderne i Nødhjælp. Der foretages en Bortlodning af 2 Spej-

derdukker, en Dreng og en Pige, til Fordel for Troppen.

1. Slagelse: Troppen har i Slagelse By omdelt en Pjese, udsendt af „Røde Kors“. Der er afholdt Tropstur.

1. Svendborg: Troppen tæller 27 Spejdere, hvoraf 16 er 2. Klasses Spejdere. Paa Tropsturen den 3. Marts blev der signaleret over Svendborg Sund i en Storm saa stærk, at det næsten var umuligt at svinge Flagene.

1. Stubbekøbing: Søndag den 3. Marts var Stubbekøbing Trop i Besøg hos Nykøbing Trop og var Gæster hos Føreren og Spejdernes Forældre. Om Eftermiddagen var alle Spejderne i Biografteatret, hvor de bl. a. saa Nykøbing Pigespejdere i Stilling og i Færd med at lave Avisbriketter.

En Division, som omhandler Øerne Lolland og Falster, er oprettet med Fru Mikkelsen, Nykøbing Falster, som Divisionschef.

Tropsnyt skal indsendes af alle Troppe senest den 18. i hver Maaned.

A. FAGEL-NIELSEN

KØBMAGERGADE 59, STUEN

Til Sommerarbejder anbefales lette Mønstre i Børnekjoler i stort og billigt Udvalg. Paategning udføres.

SØNDAG DEN 21. APRIL KL. I

AFHOLDES

KØBENHAVNS PIGESPEJDERDIVISIONS

BASAR

I NIMBS LOKALER

ENTRÉ 25 ØRE

PASSIVE MEDLEMMER FRI ADGANG

VOR FRUE BOGLADE

Nørregade 13

CARL THRANE

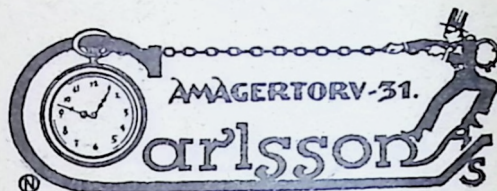
Telefon 9612

Største Lager af danske, engelske, franske og tyske
Lærebøger og Skønlitteratur

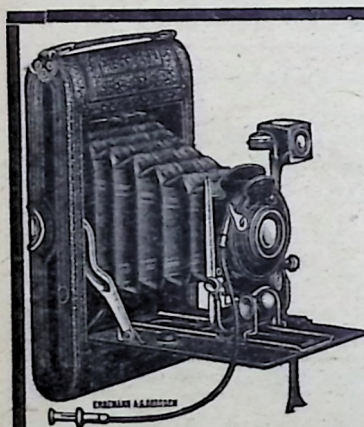
Leverandør til de fleste Skoler og Læreanstalter

Foraaret

kommer med Regn og Blæst.
Tiden er inde til at købe Regn-
frakker, Vindjakker, Vindneder-
dele, Hammondbenklæder af blaåt
Cheviot, Amerikansk Khaichistof
og Vindstof. Til Damer, Herrer
og Børn. Spejderkorpsets Mun-
derings-Depotet, Nørregade 14,
København K. :: Telefon 3186

SPEJDER-UHRE

Tag et
FOTO-
Apparat
med paa
Turen

Tlum's Foto-Afd.

J. CHR. MOE & SØN
JUVELERER OG GULDSMEDE

STORT UDVALG I
PRÆMIER

ØSTERBROGADE 86
::: TELEFON ØBRO 160 :::

Udstyr for Spejdere

Bøgelund

Raadhusplads 2

Skarpe Lommeknive

= Jensen

Helmerhus